

f. Eks. om den paagældende er Haandværker eller Landbruger, eller hvad han eller hun nu maatte være. Men ogsaa dette er en Smaating. Det er muligt, at Meningen kan komme bedre frem ved Hjælp af andre Ord, eller at Bestemmelsen maaske slet ikke skal staa der, og jeg skal i alt Fald gerne medvirke til, at Lovens Affattelse bliver saa klar som muligt.

Endelig skal jeg sige, at naar navnlig det ærede Medlem for Svendborg Amts 2den Valgkreds (Ravn) henviste til Muligheden af, at Hjelpekasserne kunde løse en Del af Opgaven, vil jeg meget fraraade at lægge en Opgave paa Hjelpekasserne, som de efter min Mening ikke bør have. Jeg har med megen Resignation fundet mig i, at man er kørt videre i Retning af at lægge den ene eller den anden af de Understøttelser, som ydes af det offentlige, over paa Hjelpekasserne, til Trods for, at jeg var klar over, at det ikke har været eller bør være Meningen med Hjelpekasserne, at de skulle være Kasser for faste eller fortløbende Understøttelser, men at deres Opgave er og bør være den at hjælpe, hvor der paa Grund af Sygdom eller andre indtrædende Omstændigheder er, saa vidt man kan se, kortvarig Trang, der bør afhjælpes, uden at den paagældende kommer ind under Fattigvæsenet. Hjelpekasserne ere ikke Kasser, som man kan sige til: Nu kunne I blive ved Aaringer igennem at yde et Beløb her. Det er ikke Hjelpekassernes Opgave, og jeg lægger ikke Skjul paa, at i det Øjeblik vi kunne faa denne Lov gennemført, vil jeg gøre, hvad jeg kan, for at man ikke herefter kommer ind paa at yde saadanne faste, aarlig tilbagevendende Understøttelser af Hjelpekasserne, men at det bliver Hjelpekassebestyrelserne paalagt — og ogsaa Kommunerne som dem, der yde de store Tilskud til dem —, at de selvfølgelig kun skulle yde Hjælp i de Tilfælde, hvor der, saa vidt man kan se, alene er Tale om en forholdsvis kort Hjælp; men at de ikke skulle blive en Slags Fattigkasser, der yde Fattigunderstøttelse, omend med en lidt anden Karakter. At de kun maa give midlertidige, kortvarige Understøttelser, kunne vi desværre ikke sige, saa længe vi maa erkende, at der er noget, der taler for, at Enkerne faa Hjælp af dem, men kunne vi først faa den Sag ordnet for sig, tror jeg, vi kunne forsvare at sige, at Hjelpekasserne skulle holde sig til den Opgave, der er tiltænkt dem, og jeg vil derfor meget bede om, at man ikke paa ny søger at faa Enkerne lagte ind under Hjelpekasserne.

I øvrigt takker jeg for den velvillige Modtagelse, Forslaget har faaet, og udtaler

Haabet om, at det ikke maa blive saa vanskeligt at naa til Enighed om de Enkeltheder, hvorom der har været talt, saa at det kan lykkes at faa Forslaget ført igennem i denne Samling.

Første Viceformand (*J. C. Christensen*): Jeg skal her afbryde Forhandlingen.

Det næste Møde holdes i Morgen, Fredagen den 17. November Kl. 2, og Dagsordenen er da:

1) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om Understøttelse til Børn af Enker og Enkemænd.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Hjælp fra det offentlige til faderløse ubemidlede Børns Underhold og Opdragelse.

3) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 10 af 23. Januar 1903 om en Statstidende.

4) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Dækning af Udgifterne ved Sparekassetilsynet.

5) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Lønnings- og Pensionsforhold ved den kgl. grønlandske Handel.

Mødet hævet Kl. 5.

29de Møde.

Fredag den 17. November, Kl. 2.

Første Viceformand (*J. C. Christensen*): Ved Skrivelse af Dags Dato meddeler Forsvarsministeren, at han her i Tinget ønsker at fremsætte: